

Posudek konzultanta na diplomovou práci
Šárky Jandové
na téma
„Postavení věřitelů v konkursu“

Autorka předložila diplomovou práci na uvedené téma v rozsahu 61 stran včetně stručných úvodu, shrnutí a seznamu literatury. Z hlediska formálního tak vyhověla požadavkům kladeným na práce tohoto druhu.

Systematicky je práce členěna do 11 oddílů, v nichž se autorka postupně zabývá vybranými obecnými instituty konkursního řízení (formy úpadku, podmínky řízení a příslušnost, subjekty řízení, průběh řízení o konkursu, podstata konkursní – zde nejde ani o oddíl, spíše jen o odstavec) a následně dílčími otázkami postavení konkursních věřitelů (včetně úlohy věřitelských orgánů) a způsobů, jimiž v řízení uplatňují své pohledávky. Zcela na závěr práce obsahuje oddíl věnovaný úpadkovým deliktům a poslednímu vývoji legislativy v rámci rekodifikace českého konkursního práva. Z hlediska systematiky nespátřuji na straně autorky zásadní nedostatky, byť určité kapitoly mohly být členěny i jinak, jde však spíše o subjektivní hledisko bez negativního vlivu na hodnocení práce.

Přínosem práce je, že autorka při jejím zpracování využila zkušenosti se švýcarskou úpravou úpadkového práva, v důsledku čehož práce umožňuje čtenáři určitou konfrontaci s řešením, jehož znalost není v českém právním prostředí příliš rozšířena, a jehož rozdíly mohou být inspirativní, a to nejen v rámci již mezitím skončené rekodifikace. Nicméně zde je třeba rozlišit přehledný exkurs týkající se úlohy věřitelských orgánů ve švýcarském konkursu na str. 33, jenž je poměrně přesný a přehledný, zatímco první exkurs na str. 24 je poněkud zmatený a nepůsobí příliš funkčně.

Práce neobsahuje zásadní nedostatky, autorka dané téma zvládá na solidní úrovni, nicméně celkové vyznění práce je spíše popisnější, až v závěru se autorka pokouší o určitou analýzu (v rámci textu spíše ojediněle, např. na str. 14 ohledně ochranné lhůty). V oddíle věnovaném druhému čtení rovněž vedle expozice různých poslaneckých názorů z obecné rozpravy postrádám finální hodnocení autorky. Jinak pozitivně hodnotím i práci s judikaturou, k inspiraci dílem Schelleové mám již spíše výhrady.

Uvedené nedostatky jsou spíše dílčí povahy, takže nijak nebrání ústní obhajobě práce, v jejímž rámci by se měla autorka zabývat následujícím:

- 1) Jak řeší nová právní úprava vztah procesních subjektů soudu a věřitelů (orgánů věřitelů)? Lze nějaký význam v českém konkursu přičítat první schůzi věřitelů?
- 2) Pokládá autorka švýcarský model za použitelný v rámci českého právního prostředí (případně i jako inspiraci pro řešení dílčích problémů)?
- 3) Jak by měla být (či již v rámci rekodifikace je) dle názoru autorky řešena nefunkčnost ochranné lhůty?

JUDr. Petr Šmolík, Ph.D.

V Praze dne 2. května 2006